

Preko Ježeve kućice do psihijatrije u zajednici (Over «Hedgehog s house» to psychiatry in community)

Ema N. Gruber

U Popovači je povodom proslave Dana mentalnog zdravlja, 10.10.08 godine u organizaciji Udruga za unapređenje duševnog zdravlja i kvalitete života duševnog bolesnika i njegove obitelji "Sretna obitelj" a u izvedbi duševnih bolesnika Neuropsihijatrijske bolnice "Dr.I.Barbot" iz Popovače, održana KAZALIŠNA PREDSTAVA: JEŽEVA KUĆICA - DUŠEVNOM BOLESNIKU KOD KUĆE JE NAJLJEPŠE. Istu predstavu održali smo i dana 16.10.2008. godine u PB Vrapče a planirano je gostovanje i u PB Sv.Ivan te u Osijeku i Opatiji.

Što smo htjeli sa ovom predstavom?

Bolesnici su htjeli poručiti da im je najljepše nakon liječenja u bolnici nastaviti liječenje kod svoje kuće. Ali, zašto netko ne bi bio kod svoje kuće?

Naime, svi znamo onu uzrečicu "Kod kuće je najljepše" ili "Dome slatki dome" i da svi vole biti "svoj na svome", i svi znaju priču o Ježevoj kućici koju je napisao Branko Ćopić. I svi se slažu da svatko najviše voli svoj dom i tamo želi biti. No kad netko dugo godina boluje od teške duševne bolesti, posebno shizofrenije, često mu je sve teže i teže brinuti se o sebi kod kuće sam. Uzimati redovno lijekove, kuhati, spremati, rješavati svakodnevne probleme, raspolagati imovinom. Dobro je da je tu obitelj da ti pomogne ako imaš obitelj i ako obitelj to hoće. Često dugogodišnji bolesnici nemaju obitelj koja bi o njima brinula, nekad su svi digli ruke ili odustali. Nije lako živjeti sa duševnom bolesti. Kao i svaka kronična bolest, šećerna bolest, visok tlak, maligna bolest, traži velike žrtve i od bolesnika i od obitelji.

Tko će onda brinuti o bolesniku kad ga otpuste iz bolnice? Ne možeš stalno biti u bolnici, duševna bolnica nije niti dom niti zatvor. Često onda Centri za socijalnu skrb u suradnji sa obitelji a na mišljenje liječnika pokrenu postupak postavljanja staratelja bolesniku i smještaja bolesnika u Dom za duševno oboljele koji onda postaje njegov dom do kraja života. To se čini stoga da bolesnik ne bi bio prepušten sam sebi, na ulici, bez mogućnosti za kvalitetan život te da bi se osiguralo da mu se bolest ne pogorša.

No, što mislite kako bi bilo kad bi taj bolesnik mogao ostati kod svoje kuće? Gdje mu je dom i gdje mu je najljepše. Mnogi ne razumiju zašto jež voli kućicu svoju, pa ona nije ništa posebno, možda je i siromašna i jadna ali njegova je, svoj na svome. Onda bi trebalo organizirati pomoć tom bolesniku i njegovoj obitelji na terenu, socijalnu službu, zdravstvenu skrb. Moguće je. To se zove psihijatrija u zajednici i postoji u mnogim europskim zemljama, u Italiji, Engleskoj, počela je već i u Sloveniji. Ljudi su uvidjeli da se to može, da je bolesnik sretniji, kvaliteta života mu je bolja a i obitelj ako joj pomogneš može brinuti o njemu i prihvatiti ga. Naši bolesnici koji glume u ovoj predstavi, evo npr. naš Jež, on živi kod svoje kuće. Svi su se angažirali da mu to omoguće, njegova se obitelj trudi no i on se sa svoje strane mora potruditi. I to također kaže ova predstava. Bolesnik mora sudjelovati u liječenju, uzimati lijekove, ići na kontrole. Tako mu je pao grah da ima tu bolest. Mogao je imati i šećernu ili nekakav rak ali i s ovom se bolesti može živjeti. Lisica je doktor koji u bolnici liječi bolesnika lijekovima, zajedno su surađivali u liječenju. Kad mu je bilo bolje bolesnik je otpušten kući, doktor će mu uvijek pomoći kad nešto iskrsne i doktor na kraju uvidi zašto bolesnik želi biti kod kuće, što mu to znači te se potruži pomoći mu u tome. Drugi ne razumiju, niti vuk, niti divlja svinja niti medo. To su uloge iz okoline bolesnika, iz društva. Za sad ne razumiju i zato stradaju. No jež je preživio i sretan je. To je najvažnije. Možda s vremenom bude drugačije sa ovim drugima...

Priprema kazališne predstave financijski je potpomognuta od strane Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi Republike Hrvatske u sklopu Manifestacije i jednokratne akcije- jednokratne financijske potpore iz dijela prihoda od igara na sreću za 2008. godinu.

Režiser: sr. Renata Prpić, med. sestra.

Kostimografija i scenografija: sr. Nevenka Kosar, med. sestra uz pomoć radne terapije bolnice.

Voditelj aktivnosti: mr. sc. dr. Ema N. Gruber, spec. psihijatar
emagruber2000@yahoo.com